

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6435/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Гашић, адвокат из ..., против туженог „Grawe osiguranje“ а.д.о. из Београда, чији је пуномоћник Марко Зечевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4500/22 од 13.07.2023. године, у седници одржаној дана 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4500/22 од 13.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4500/22 од 13.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 30015/21 од 16.07.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде материјалне штете исплати 700.000,00 динара на име лечења и 300.000,00 динара на име трошкова туђе неге и помоћи, на име накнаде нематеријалне штете 500.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 1.000.000,00 динара за душевне болове због умањења опште животне активности, 500.000,00 динара за претрпљени страх и 400.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, те је тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 375.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4500/22 од 13.07.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена у делу одлуке о главној ствари, а преиначено решење о трошковима поступка, тако што је обавезан тужилац да туженом надокнади парничне трошкове од 307.500,00 динара. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужилац нема право на исплату осигуране суме по уговору о осигурању живота са додатним осигурањем од несрећног случаја за случај инвалидитета, пошто је уговор раскинут пре него што се догодио осигурани случај. Пресуда је заснована на одредбама члана 945. Закона о облигационим односима којима је прописано под којим условом се раскида уговор о осигурању, а тужилац уз ревизију не прилаже одлуке судова као доказ да у битно истоврсној чињеничној ситуацији постоји различита судска пракса, што би био основ за одлучивање о изјављеној ревизији као посебној. По оцени Врховног суда не постоје ни друга правна питања због којих би било оправдано одлучивање о изјављеној ревизији, имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде. Наводи ревизије да су судови неправилно и непотпуно утврдили битне чињенице на којима су засновали закључак да је уговор раскинут, без утицаја су на одлуку, пошто је институт посебне ревизије резервисан за питања правилне примене материјалног права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.01.2011. године, вредност предмета спора је 3.400.000,00 динара и не премашује имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке овог суда, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**